

Carl Henrik Wallberg /

Falander, Ida,

KoB Kempe 1016 (7:111)

I. FALANDER.

CARL HENRIK WALLBERG.

Den 13 December,

Handwritten notes: Kempe 1016 (+111) 1894.
 A circular stamp with the text "HÖRSTEDT" and "1894" is visible over the notes.

Östgöta Correspondenten räknar nu en årsföljd af något öfver 46 år. Filosofie doktorn Henrik Palmær uppsatte tidningen i slutet af 1838, och öfverlät den 1840 till C. F. Ridderstad. Tidningens hufvudredaktörskap innehades följaktligen af Palmær i tvenne år, hvarefter detsamma oafbrutet innehafte af Ridderstad, alltså något öfver 44 år eller på det 45:te. Under hela denna tid, såväl under Palmærs, som Ridderstads, har notarien C. H. Wallberg varit, hvad han också ännu i dag är, medarbetare i redaktionen

Wallberg, Carl Henrik, född den 21 September 1810 i Wadstena, hvarest fadren då var förste stadskomminister, sedermera kyrkoherde i Å på Wikbolandet. Fadren hade innan han blef prest varit löjtnant vid Artilleriet samt såsom sådan deltagit i finska kriget 1788, 89 och 90. Enligt den tidens plägsed och bruk, inskrefs sonen, C. H. Wallberg, efter slutet af det Norska fälttåget, redan som gosse såsom underofficer vid Lifgrenadierregementet, rothållsdivision, sedermera första Lifgrenadierregementet, "för visad fallenhet och skicklighet i krigstjensten", som det hette i fullmagten af den 10 April 1815. Han bevistade regementets möten 1827, 28, 29 och 30, och tog 1831 afsked från regementet, sedan han, efter att 1830 ha genomgått Linköpings gymnasium, blifvit student i Upsala. Under sitt första akademiska år tog han alla förberedande examina till filosofiska graden, men, sedan han ett par år varit borta från universitetet på kondition som informator, började han bereda sig till kansliexamen, skref för densamma och skulle just börja tentera, då både föreläsningar och tentamina år 1834 afbrötos af koleran. Han studerade sedermera till hofrättsexamen och hade undergått ett par tentamina, då alltmer tilltagande ekonomiska svårigheter nödgade honom att avsluta sin akademiska kurs med kameralexamen. Under sin vistelse vid universitetet studerade han för öfrigt belles lettres och språk, åt hvilka studier hans anlag egentligen lågo. — Begåfvad med synnerliga anlag för teckning och ritning, hade W. sysselsatt sig dermed alltifrån barndomen samt tagit undervisning deruti först af ritläraren vid Linköpings gymnasium, konduktör Blom, och sedermera i Upsala af professor Wajj, och kom den skicklighet, han i denna konst förvärfvat, honom väl till pass redan under vistelsen vid universitetet, enär han blef mycket anlitad att måla minaturporträtt på elffenben, hvarigenom han erhöll en väl behöflig hjälp för sitt uppehälle. Under vistelsen i Upsala hade han för öfrigt den lyckan, att få njuta af det för befrämjandet af en ung mans bildning så välgörande umgänget i bildade familjekretsar, enär tillträde öppnades för honom till flere sådana, såsom professorerne Atterboms, Geijers och Palmblads. generalerne Lagerbrings och Härds hus m. fl. Hos den sistnämnde innehade han ett slags amanuensbefattning vid hans rika samling af målningar, handteckningar, gravyrer och flerfaldiga dyrbara konstskatter.

Efter slutad kurs i Upsala, begaf W. sig till Stockholm, hvarifrån han innan kort likväl återvände till Linköping samt blef Palmærs medarbetare i Östgöta Correspondenten, som då nyss börjat utgifvas. Hans egentliga älggande från början var att sköta notisafdelningen, såväl den in- som utländska, men då P. efter hand tröttnade vid redaktionsbestyret, öfverflyttades snart hela arbetet dermed på W., som, då eget tryckeri för tidningen anlades, äfven fick närmaste uppsigten deröfver. Då Rdd öfvertog tidningen blef W:s verksamhet mera begränsad. Han fick då på sin del in- och utrikes notisafdelningen, öfersättningar för följetongen, teater- och musikrecensioner samt att referera sammanträden o. s. v. Då och då skref han under signaturen Qvippe" humoristiska bref till allmänheten. De flesta nekrologer i tidningen äro föröfrigt författade af W. Då Rdd var medarbetare i Aftonbladet, och befann sig vid riksdagarne eller utrikes, hade W. ensam redaktionsbestyret. Sålunda arbetade R. och W. ensamme omkring 30 år. Derefter började nya och yngre krafter att antagas i redaktionen.

Åren 1843 och 1844 utgaf W., jemte det han fortfarande skötte sin plats inom Östgöta Correspondenten, en liten illustrerad skämttidning *Bytingen*, till hvilken han både författade texten och ritade illustrationerna. Hofberg uppgifver i sitt biograflexikon, att *Bytingen* utgafs af Palmær; men det är ett misstag. P. skref icke ens en rad deri; men Onkel Adam och Ridderstad lemnade väl ett och annat bidrag. Under ett kort vistande i Stockholm 1841, hvarunder han skref correspondenser till Ö. C., deltog han i redaktionen af "Barbara-Aftonbladet", som utgafs på Par Bricolls högtidsdag och under C. F. Dahlgrens presidium redigerades å Freja-byrån.

Då konduktör Blom 1846 tog afsked från ritlärarebefattningen vid Linköpings elementarläroverk, utnämndes Wallberg till hans efterträdare och innehade denna tjänst till 1881, då han begärde och erhöll afsked samt af riksdagen tilldelades lönen i pension. År 1862 förordnades han äfven till ritlärare vid Linköpings folkskolelärareseminarium; 1881 afträdde han äfven från denna tjänst.

Inom Linköping har W. föröfrigt haft många kommunala uppdrag. Sålunda var han under 15 år stadsfullmäktig; och en följd af år hade han befäl inom stadens brandcorps. Efter 35 års tjänstgöring vid stadens brandväsende, tog han afsked derifrån 1874. År 1856 antogs han till sekreterare i Linköpings stads brandstodskomité för fastigheter, hvilken befattning han ännu innehar. Under det Linköpings frivilliga skarpskyttecorps existerade var Wallberg dels kompanichef, dels corpsens andre befälhavare. Wallberg bevistade det stora skarpskyttemötet 1864 å Sanna hed.